

SKYBOOK

e-book

ซอฟต์แวร์บอล

SOFTBALL

SPORTS

รวมกฎ กติกา
และพื้นฐานการเล่น

ฉบับปรับปรุงใหม่
ล่าสุด

by **SKY**
SPORTS
TEAM

รวมกฎ กติกา และพื้นฐานการเล่น

ซอฟท์บอล SOFTBALL

by **SKY**
SPORTS
TEAM

คำนำ

กีฬาซอฟท์บอลถือกำเนิดขึ้นที่ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเด็ก ๆ กลุ่มหนึ่งได้ใช้เวลาที่ต้องนั่งรอผู้ปกครองเพื่อประชุมที่โรงยิมแห่งหนึ่งมาใช้เวลาว่างเล่นกัน โดยเด็ก ๆ ได้นำนมเก่ามาใช้ขว้างปา และใช้ด้ามไม้กวาดตี ซึ่งเด็กกลุ่มนั้นได้เล่นเลียนแบบกีฬาเบสบอล และต่อมาได้ตั้งกติกาอย่างง่าย ๆ ขึ้น และพัฒนามาเป็นกีฬาซอฟท์บอลในปัจจุบัน

กีฬาซอฟท์บอลนั้นยังไม่เป็นที่รู้จักมากนักในสังคมไทย แม้ว่าได้จัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย วิทยาลัยพลศึกษา หรือในบางโรงเรียนแล้วก็ตาม แต่ในต่างประเทศกีฬาซอฟท์บอลได้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายและได้มีการแข่งขันในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ด้วย

หนังสือซอฟท์บอลเล่มนี้จึงเป็นหนังสือที่ได้รวบรวมกฎกติกา และพื้นฐานการเล่นกีฬาซอฟท์บอลที่ได้ปรับปรุงใหม่ล่าสุด เพื่อที่สามารถใช้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับกีฬาซอฟท์บอล จึงเหมาะสำหรับนักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปที่จะศึกษาคำหาความรู้เรื่องกีฬาซอฟท์บอล

สารบัญ

1	บทนำ	5
2	กติกาซอฟท์บอล	22
3	อุปกรณ์และทักษะการเล่นเบื้องต้น	125
4	ความเข้าใจกติกาและสัญญาณของผู้ตัดสิน	149
5	แนวทางการเล่นซอฟท์บอลของฝ่ายรุก	166
6	แนวทางการเล่นซอฟท์บอลของฝ่ายรับ	185
7	ความสัมพันธ์ของการเล่นระบบทีม	212
8	สมรรถภาพทางกายของนักกีฬา	231
	ภาคผนวก	242
	บรรณานุกรม	266

1

บทนำ

ประวัติซอฟท์บอล

ซอฟท์บอลเป็นกีฬาที่ถือกำเนิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา และเป็นที่ยอมรับกันทั่วประเทศ นับเป็นกีฬาประจำชาติอย่างหนึ่งของชาวอเมริกัน

ประมาณครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา ผู้เล่นเบสบอลต้องการที่จะเล่นเบสบอลในฤดูหนาวด้วย จึงทำให้เกิดเบสบอลในร่มขึ้น แต่ก็พบปัญหาเพราะสนามในร่มที่ใหญ่ที่สุดก็ยิ่งเล็กกว่าสนามเบสบอลกลางแจ้งทั่วไป จึงมีความจำเป็นต้องดัดแปลงลูกบอลให้ใหญ่ขึ้นเพื่อให้ตีไปได้ไม่ไกลเท่ากับลูกบอลขนาดธรรมดา กฎกติกาต่าง ๆ ก็มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เหมาะสมที่จะเล่นในร่ม อย่างไรก็ตาม เบสบอลในร่มก็ไม่ได้รับความนิยมมากนัก

ลักษณะทั่วไปของเกมและวิธีการเล่นส่วนใหญ่จะคล้ายกับเกมเบสบอล จึงเรียกได้อีกชื่อว่า เบสบอลในร่ม เพราะสามารถปรับให้เล่นในที่แคบหรือภายในโรงยิมได้ ต้นกำเนิดของการเล่นกีฬาซอฟท์บอลที่เชื่อถือได้นั้น ตามบทความในหนังสือ Indoor Baseball Guide พิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2449 โดย American Sports Publishing Company กล่าวไว้อย่างละเอียดว่า เกมเบสบอลในร่มได้กำเนิดขึ้นที่เมืองชิคาโก กล่าวคือ เมื่อปี พ.ศ. 2430 สมาชิกสโมสรแล่นเรือชื่อ Farragut Boat Club ได้นัดประชุมกันในโรงยิมแห่งหนึ่งในเมืองนี้ เนื่องในเทศกาลขอขอบคุณพระเจ้า

เด็ก ๆ ที่ติดตามพ่อแม่มาด้วยในครั้งนี้อย่างต่างพากันเล่นอยู่ภายในโรงยิมนอกห้องประชุม และได้เก็บเอาขว้างขว้าง ๆ (ใช้ชกมวย) ที่ตั้งอยู่ภายในโรงยิม มาขว้างรับกันไปมารอบ ๆ ห้องอย่างสนุกสนาน ในขณะที่นั้นมีเด็กคนหนึ่งถือด้ามไม้กวาดเก่า ๆ ตีกลับไปทางคนที่โยนมาให้ เขาทำเลียนแบบการตีลูกเบสบอลที่เขาเคยได้เห็นการแข่งขันเกมนี้มาก่อนแล้ว

ขณะนั้น George W. Hancock ซึ่งเป็นผู้นำทางสันตนาการในวันหยุดประจำโรงยิมแห่งนี้กำลังทำหน้าที่ควบคุมดูแลการเล่นของเด็ก ๆ ได้เกิดแนวความคิดใหม่ขึ้นมาทันที จึงอุทานขึ้นว่า say boys let's play ball ดังนั้น เขาและพวกเด็ก ๆ ได้ช่วยกันยกเบาะมวดยปัดมาวางทำเป็นเบส

หลังจากนั้น การเล่นก็ได้เริ่มขึ้นอย่างสนุกสนาน โดยใช้ด้ามไม้กวาดซึ่งหัก ออกเป็นสองท่อนขนาดยาวพอเหมาะทำเป็นไม้ตี ใช้วมชกมวยเก่า ๆ แทน ลูกบอล และเบาะมวยปล้ำแทนเบส

เย็นวันเสาร์ต่อมาอีกอาทิตย์หนึ่ง George W. Hancock นัดให้ เด็กเหล่านั้นมาร่วมเล่นกันอีก ซึ่งในวันนั้นเขาได้จัดเตรียมไม้ตีที่หุ้มด้วยยาง และลูกบอลใหญ่ที่นิ่มกว่าไว้ให้ พร้อมทั้งตั้งกติกาง่าย ๆ บางข้อไว้ด้วย ครั้น เย็นของวันเสาร์ตามนัดมาถึง George W. Hancock จึงจัดแบ่งออกเป็น สองกลุ่ม และอ่านกติกาการเล่นพร้อมทั้งอธิบายวิธีเล่นให้ฟัง แล้วจึงเริ่มเล่นกัน อย่างสนุกสนาน ต่อมา George W. Hancock ได้แก้ไขกติกาการเล่นเกี่ยวกับ ลูกบอลและไม้ตีเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่โรงยิม ในที่สุดจึงเรียกเกมนี้ว่า เบสบอลในร่ม ใช้ลูกบอลที่เบา มีขนาดเส้นรอบวง 16 นิ้ว และใช้ไม้ตี ซึ่งการเล่น ในร่มได้รับความนิยมเป็นที่แพร่หลายอย่างรวดเร็ว ทำให้อุปกรณ์การเล่นไม้ เพียงพอ จึงได้มีการดัดแปลงการเล่นให้เหมาะสมกับบุคคลทุกเพศและทุกวัย

Lewis Rober เป็นผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้เริ่มคิดกีฬาซอฟท์บอล โดยได้ดัดแปลงการเล่นจากในร่มมาเป็นการเล่นกลางแจ้งในปี พ.ศ. 2438 Lewis Rober เป็นสมาชิกของแผนกดับเพลิงเมืองมินนีแอโพลิส เขาได้แนะนำให้พนักงานที่มีเวลารว่างเล่นเกมที่คิดขึ้นชื่อคิทเทนบอลหรือซอฟท์บอล โดยใช้มือเล่น พนักงานดับเพลิงได้เล่นกันอย่างแพร่หลายเมื่อไม่ได้ทำงาน ในช่วง ระยะเวลาสองถึงสามปีแรก Lewis Rober พบปัญหาเล็กน้อยในการจัดหาลูกบอล ให้เพียงพอแก่ผู้เล่น แต่ภายหลังเขาได้จัดหาลูกบอลให้เพียงพอแก่ความต้องการ

การเล่นเบสบอลในร่มซึ่งใช้ลูกบอลขนาดใหญ่ขึ้นได้ถูกย้ายออกไปสู่สนามเล่นกลางแจ้งในฤดูใบไม้ผลิอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีบางภาคของประเทศ เรียกชื่อการเล่นใหม่ว่า Indoor-Outdoor

เหล่าผู้นำกิจกรรมกลางแจ้งแห่งเมืองมินนีแอโพลิสและซอฟท์บอล ได้ร่วมประชุมเพื่อเขียนกฎกติกาเป็นฉบับแรกเมื่อปี พ.ศ. 2451 นับว่าเป็น ต้นกำเนิดกติกาซอฟท์บอล ซึ่งได้ค่อย ๆ พัฒนามาจนถึงปัจจุบันนี้ ในปี เดียวกันคณะกรรมการชุดนี้ได้ร่วมกันจัดตั้ง National Amateur Playground Ball Association แห่งสหรัฐอเมริกาขึ้น และปีต่อมา Amateur Softball Association of American ก็ถูกจัดตั้งขึ้นที่เมืองชิคาโก มลรัฐอิลลินอย กติกาซึ่งพิมพ์ในปี พ.ศ. 2451 ก็ได้รับการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมขึ้นในบางข้อ

นับแต่ปี พ.ศ. 2451 เป็นต้นมา เมื่อมีการจัดตั้งสมาคมแห่งชาติ และพิมพ์กติกาคู่มือการเล่นขึ้นเผยแพร่ ทำให้กีฬาซอฟท์บอลได้รับความนิยม แพร่หลายออกไปทั้งในเด็กและผู้ใหญ่มากขึ้นเรื่อย ๆ จนเกือบทั่วประเทศ และก็ใต้พิภพแล้วว่ แม้จะเล่นในร่มหรือกลางแจ้งก็มีความสุขสนานพอ ๆ กัน แต่ต่อมาภายหลังคนนิยมเล่นกันกลางแจ้งมากกว่า บางครั้งก็มีการแข่งขัน นัดสำคัญ ๆ เป็นประจำทุกปี โดยมีผู้เล่นและผู้ชมเป็นจำนวนมาก นับว่า กีฬาชนิดนี้มีผู้นิยมเล่นกันมากในสหรัฐอเมริกา

จากการเริ่มต้นที่แผนกดับเพลิงเมืองมินนีแอโพลิส กีฬาซอฟท์บอล ได้แพร่ขยายไปอย่างรวดเร็วในตะวันตก ผู้นำสันนาการต่างยอมรับใน คุณค่าของกีฬาซอฟท์บอลและได้สาธิตการเล่นในสนามของเมืองเซนต์พอล ในปี พ.ศ. 2456 หลังจากนั้นกีฬาซอฟท์บอลก็ได้เข้าสู่ความนิยมดังเช่น ปัจจุบัน

สมาคมซอฟท์บอลตั้งขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2443 ที่เมืองมินนี แอโพลิส กติกาการเล่นได้พิมพ์ครั้งแรกที่เมืองมินนีแอโพลิสในปี พ.ศ. 2449

ในปี พ.ศ. 2459 Matthew T. Caine ได้รวบรวมกติกาเพื่อ จัดพิมพ์และใช้ควบคุมการแข่งขันคิทเทนลิก

ประมาณปลายปี พ.ศ. 2463 ประเทศแคนาดาได้นำกีฬาซอฟท์บอล เข้าไปเล่นและได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว

วิวัฒนาการของซอฟท์บอล

ชาวอเมริกันบางกลุ่มได้พยายามเปลี่ยนของเดิมให้แปลกออกไป เช่น เปลี่ยนกฎกติกาบางข้อและเปลี่ยนชื่อกีฬาเป็นชื่ออื่นบ้าง เช่น Kitten Ball, Army Ball, Playground Ball, Mush Ball, Diamond Ball, Indoor-Outdoor เมื่อนักกีฬาต่างถิ่นมาแข่งขันจึงทำให้เกิดปัญหาโต้แย้งกัน ขึ้นในเวลาแข่งขัน ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2466 Joseph Lee ประธาน National Recreation Committee เมืองสปริงฟิลด์ รัฐอิลลินอย ซึ่งเป็นผู้บริหารงาน ด้านสหพันธ์การแห่งชาติ ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า Playground Baseball Committee ทำหน้าที่ปรับกฎกติกาการเล่นกีฬาซอฟท์บอลใหม่ ให้เป็นแนวเดียวกัน และได้จัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ ใช้บังคับทั่วประเทศ ในฤดูการแข่งขันต่อมา

ในปี พ.ศ. 2473 Lee H. Fischer และ M.J. Pauly จากเมืองชิคาโก ได้ทดลองนำการเล่นในร่มออกไปเล่นกลางแจ้ง หลังจากนั้นก็ได้สร้างสนาม กลางแจ้งที่มีขนาดมาตรฐาน Lee H. Fischer และ M.J. Pauly ได้จัดการ แข่งขันที่เมืองชิคาโก ซึ่งก็ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี และได้จัดเสนอให้มีการแข่งขันแห่งชาติในโอกาสที่มีการแสดงสินค้าโลก โดยใช้ชื่อว่า การแข่งขัน ซอฟท์บอล ซึ่งตั้งชื่อโดย Walter L. Hakanson จากสมาคม YMCA เมือง เดนเวอร์ รัฐโคโลราโด

หลังจากนั้นมาแนวความคิดการเล่นกีฬาซอฟท์บอลได้แพร่หลาย ในเมืองต่าง ๆ ทางตอนใต้ ภายใต้การสนับสนุนจากสมาคมสหพันธ์การแห่งชาติ จึงเรียกการเล่นนี้ว่า เพลย์กราวด์บอล สมาคมสหพันธ์การแห่งชาติได้ให้การ สนับสนุนเนื่องจากมีเหตุผลดังนี้

1. เป็นการเล่นที่คล้ายกับเบสบอล
2. สามารถเล่นได้ในสนามเล็ก ๆ
3. ผู้หญิงและเด็กหญิงก็สามารถเล่นได้เช่นเดียวกับเด็กชายและผู้ชาย ซึ่งจะไม่ทำให้นิวทัก

ชื่อซอฟท์บอลมีผู้นิยมเรียกมากกว่าเพลย์กราวด์บอล และมีผู้เล่นเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก

ปี พ.ศ. 2475-2476 เป็นปีที่ถือว่ากีฬาซอฟท์บอลได้พัฒนาอย่างเต็มที่ เพราะจากวิกฤติภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ คนว่างงานจำนวนมากหันมาร่วมในศูนย์สันทนาการ เมื่อได้เห็นตัวอย่างการเล่นเพลย์กราวด์บอลของเด็ก ๆ จึงชวนกันมาเล่นอย่างกว้างขวาง

ทีมต่าง ๆ ที่เล่นก็เรียกชื่อแตกต่างกันไป เช่น เพลย์กราวด์บอล เบสบอลสันทนาการ คิทเทนบอล เบสบอลสตรี ซอฟท์เบสบอล และอื่น ๆ อีกมาก

ในปี พ.ศ. 2475 ยังไม่มีผู้ใดคิดชื่อที่เป็นมาตรฐาน และเป็นกีฬาที่เล่นในช่วงเวลาว่างหรือหลังเลิกงานแล้วเท่านั้น

ปัจจุบันกีฬาซอฟท์บอลในสหรัฐอเมริกาเป็นที่นิยมอย่างมากพอ ๆ กับกีฬาเบสบอล จากผลการประชุมคณะกรรมการ ณ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เมื่อเดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2477 โดย Recreation Cong ทำให้กีฬาซอฟท์บอลเป็นกีฬาประจำชาติ มีการแข่งขันระหว่างเมืองต่อเมือง ระหว่างมลรัฐ ตลอดฝั่งตะวันออกจดฝั่งตะวันตก และร่วมดำเนินการโดย The Joint Rules Committee ร่วมกับสมาคมซอฟท์บอล รวมทั้ง Amateur Athletics Union แห่งประเทศสหรัฐอเมริกา

Lee H. Fischer และ M.J. Pauly ได้จัดการแข่งขันเพื่อชิงชนะเลิศแห่งชาติขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2476 มีทีมสมัครเข้าแข่งขัน 20 ทีม Lee H. Fischer ขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายกสมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่น พบว่าแต่ละทีมมีกฎกติกาของตนเอง ต่างก็ไม่ยอมซึ่งกันและกัน ไม้ตีลูกบอลก็มีขนาดไม่เท่ากัน อย่างไรก็ตาม การแข่งขันได้ดำเนินต่อไปจนสำเร็จ ทีม J.L. Gills จากชิคาโก เป็นทีมชนะเลิศจากการแข่งขัน ทำให้เกิดความคิดที่จะปรับกติกาให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

จากการที่ Lee H. Fischer และ M.J. Pauly ได้แนะนำการเล่นนี้ ทำให้มีผู้เล่นมากกว่ายี่สิบล้านคน ทั้งคนสูงอายุ เด็กชาย เด็กหญิง และวัยรุ่น โดยเฉพาะผู้หญิงมีเล่นถึงยี่สิบล้านคน ซึ่งมีทั้งที่เล่นประจำและเล่นในบางโอกาส

ในปี พ.ศ. 2481 Wilbur J. Landis ได้นำกีฬาซอฟท์บอลเข้าไปเผยแพร่แก่คนงานบริษัทผลิตเครื่องยนต์ที่เมืองดีทรอยต์ ทำให้ซอฟท์บอลพัฒนายิ่งขึ้น

ในปี พ.ศ. 2485 การคมนาคมเป็นไปด้วยความลำบาก จึงจัดให้มีการแข่งขันเป็นเขต ผู้ชนะแต่ละเขต ผู้ชนะในปีที่ผ่านมา และทีมเจ้าภาพที่ชนะ จะมาแข่งขันกันอีกครั้ง วิธีจัดการแข่งขันจะจัดแบบพบกันหมดสองครั้งในรอบแรก ซึ่งสามารถจัดได้เนื่องจากมีทีมแข่งขันน้อยลง

ในระยะแรกของการจัดการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอล ได้จัดการแข่งขันตามสนามต่าง ๆ เท่าที่จะหาได้ ไม่มีการเก็บค่าชม ผู้ชมก็อยู่รอบ ๆ สนามอย่างหนาแน่น หากมีที่นั่งพอก็จะลงไปในสนาม ทำให้ผู้เล่นไม่ได้รับความสะดวก ต่อมาจึงทำรั้วกันสนามขึ้นหลายแห่ง ทำอัฒจันทร์และติดตั้งไฟให้สามารถเล่นได้อย่างต่อเนื่อง และต่อมาจึงเก็บค่าชม ซึ่งก็ประสบผลสำเร็จอย่างดี ทำให้มีรายได้คุ้มค่ากับการลงทุน และประชาชนก็พร้อมที่จะเสียค่าชม

ในปี พ.ศ. 2503 ได้มีการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลระดับนานาชาติขึ้น ทำให้สมาคมซอฟท์บอลเพิ่มขึ้นทั้งในสหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น และออสเตรเลีย

ในปี พ.ศ. 2505 มีผู้เล่น 1,200,000 คน และ 75,500 ทีมที่ขึ้นทะเบียนไว้กับสมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นของสหรัฐอเมริกา มีสมาชิกสโมสร 10,000 แห่ง มีสวนสาธารณะปิดที่จัดให้เล่น 13,000 แห่ง และสนามทั่ว ๆ ไปเกือบ 16,300 แห่ง

จากการสำรวจพบว่าที่รัฐโอไฮโอมีสนามซอฟท์บอลที่ติดไฟ 186 สนาม รัฐนิวเจอร์ซีย์มีสนามเล่นมากกว่า 2,000 สนาม รัฐมิชิแกนมีผู้เล่น

4,756,500 คน และที่รัฐโอไฮโอมีเกมการแข่งขันรวม 38,415 เกม สถิติที่มีผู้ชมสูงสุดในเกมเดียวมีผู้ชมถึง 35,000 คน ในการแข่งขันคู่ชิงชนะเลิศที่สนามวิกเลียในลอสแอนเจลิส และแคนาดามีผู้ชมถึง 17,511 คน ของคู่แข่งชั้นระหว่างบริษัทกริกจากดีทรอยต์กับแฮมิลตัน พี จี ทีโทรอนโต ในปี พ.ศ. 2484

สถิติการแข่งขันที่ยาวนานที่สุดแข่งถึง 42 อินนิง โดยแข่งที่เมืองเคนโนซ่า รัฐวิสคอนซิน เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2485 โดยทีมอิตาเลียนอเมริกันคลับเป็นทีมชนะ 1 ต่อ 0

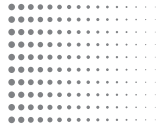
ในปี พ.ศ. 2495 มีการแข่งขัน 23 อินนิง ระหว่างทีมเดนเวอร์และทีมเจอร์ซีย์ โดยแข่งที่เมืองบริดจ์พอร์ต รัฐคอนเนทิคัต โดย Hanvery เป็นพิชเชอร์ของทีมเดนเวอร์ ซึ่งทำสถิติทำให้ผู้เล่นออกถึง 35 คน แต่ปรากฏว่าทีมเจอร์ซีย์ชนะ 4 ต่อ 3

ในปี พ.ศ. 2492 ทีมเคลียร์วอเตอร์ บอมเบอร์ชนะทีมฟิลลิปส์ 66 1 ต่อ 0 โดยเล่นถึง 21 อินนิง

สถิติที่น่าสนใจของพิชเชอร์หญิง Bertha Regan ที่เป็นที่ยูจกดีของสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. 2494 เล่นให้ทีมออร์เรจ ลีโอนัท จากแคลิฟอร์เนีย ชนะทีมเพรสโน รอคเก็ต จากแคลิฟอร์เนียเช่นเดียวกัน 2 ต่อ 1 ในการแข่งขันระดับโลกที่เมืองดีทรอยต์ โดยเล่นถึง 20 อินนิง Bertha Regan สามารถทำให้ผู้เล่นออกถึง 22 คน และมากกว่า 100 ครั้งที่ไม่มีผู้ใดตีถูก

สถิติของ Bertha Regan ในปี พ.ศ. 2493 ในการแข่งขันชิงชนะเลิศของโลกคือ ชนะ 5 ครั้ง ทำให้ผู้เล่นออก 77 คน ช่วยให้ทีมได้คะแนนเฉลี่ย .073 คะแนน ในปี พ.ศ. 2494 ของการแข่งขันระดับโลก ทำให้ผู้เล่นออก 60 คน ในการเล่น 48 อินนิง Bertha Regan สามารถช่วยให้ทีมได้ 4 คะแนน ในปี พ.ศ. 2495 สถิติของ Bertha Regan ดีขึ้นในการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งโลก ทำให้ผู้เล่นออก 68 คน ในการเล่น 56 อินนิง ได้ 6 คะแนน

สถิติการแข่งขันชิงชนะเลิศของโลกภายใต้การจัดการของสหพันธ์ซอฟท์บอลนานาชาติ

ประเภททีมชายที่ชนะเลิศ

- พ.ศ. 2509 สหรัฐอเมริกา จัดการแข่งขันที่ประเทศเม็กซิโก
- พ.ศ. 2511 สหรัฐอเมริกา จัดการแข่งขันที่โอคลาโฮมา ประเทศสหรัฐอเมริกา
- พ.ศ. 2515 แคนาดา จัดการแข่งขันที่มะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์
- พ.ศ. 2519 สหรัฐอเมริกา นิวซีแลนด์ และแคนาดา ชนะเลิศร่วมกัน เนื่องจากยกเลิกการแข่งขัน ซึ่งจัดการแข่งขันที่นิวซีแลนด์
- พ.ศ. 2523 สหรัฐอเมริกา จัดการแข่งขันที่ประเทศสหรัฐอเมริกา

ประเภททีมหญิงที่ชนะเลิศ

- พ.ศ. 2508 ออสเตรเลีย จัดการแข่งขันที่ประเทศออสเตรเลีย
 - พ.ศ. 2513 ญี่ปุ่น จัดการแข่งขันที่ประเทศญี่ปุ่น
 - พ.ศ. 2517 สหรัฐอเมริกา จัดการแข่งขันที่ประเทศสหรัฐอเมริกา
 - พ.ศ. 2521 สหรัฐอเมริกา จัดการแข่งขันที่ประเทศเอลซัลวาดอร์
- สถิติการแข่งขันชิงชนะเลิศของโลกประเภทเยาวชนภายใต้การจัดการแข่งขันของสหพันธ์ซอฟท์บอลนานาชาติ

ประเภททีมชายที่ชนะเลิศ

- พ.ศ. 2524 ญี่ปุ่น จัดการแข่งขันที่ประเทศแคนาดา

ประเภททีมหญิงที่ชนะเลิศ

- พ.ศ. 2524 ญี่ปุ่น จัดการแข่งขันที่ประเทศแคนาดา

ประวัติซอฟท์บอลในประเทศไทย

โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาแห่งแรกของประเทศไทยที่จัดให้มีการเรียนการสอนกีฬาซอฟท์บอล โดยในปี พ.ศ. 2494 Ralph Johnson ชาวอเมริกัน เป็นผู้นำเข้ามาสอน ถึงแม้ว่าจะมีการเรียนกีฬาซอฟท์บอลในโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา และมีการจัดการแข่งขันระหว่าง

ชาวอเมริกันและชาวญี่ปุ่นแล้วก็ตาม แต่ก็หาซอฟท์บอลก็ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย ยังเป็นการเล่นอยู่ในวงจำกัดโดยเฉพาะในกรุงเทพฯ เท่านั้น

ในปี พ.ศ. 2503 กรมพลศึกษาได้เปิดรับสมัครการแข่งขันกีฬา ซอฟท์บอลทั้งประเภทมหาวิทยาลัย ประชาชนชายและหญิงขึ้น นับว่ามี ผู้เข้าร่วมแข่งขันด้วยความสนใจพอสมควร

ในปี พ.ศ. 2509 สมาคมซอฟท์บอลแห่งประเทศไทยได้ขอจดทะเบียน จัดตั้งสมาคม โดยมีผู้ร่วมก่อตั้งคือ นายสวัสดิ์ เลขยานนท์ นายจันทร์ ผ่องศรี นายพิพิธร แก้วมุกดา นายวิรุฑ ภัทรโรภาส นายขวัญชัย เขาว์สุโข นายธนิศ ขำวัฒนพันธ์ และ ดร. ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์

ในปี พ.ศ. 2512 สมาคมซอฟท์บอลแห่งประเทศไทยได้สมัคร เข้าเป็นสมาชิกกับสหพันธ์ซอฟท์บอลนานาชาติ เป็นสมาชิกร่วมก่อตั้งสมาคม ซอฟท์บอลกลุ่มประเทศอาเซียน และเป็นสมาชิกสหพันธ์ซอฟท์บอลแห่งเอเชีย

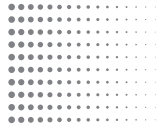
ในปี พ.ศ. 2520 ได้มีการแก้ไขชื่อสมาคมซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย เป็น สมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2558 ได้มีการแก้ไขชื่อสมาคมอีกครั้งเป็น สมาคมกีฬา ซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย

การดำเนินงานของสมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในด้านการจัดการแข่งขัน ได้จัดให้มีการแข่งขันโดยใช้ชื่อว่า ไทยแลนด์โอเพ่น ซอฟท์บอลทัวร์นาเมนต์ โดยจัดการแข่งขันครั้งแรกระหว่างวันที่ 5-6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2520 มีทีมสมัครเข้าร่วมแข่งขันถึง 20 ทีมจาก 14 สถาบัน สมาคม ได้จัดถ้วยรางวัลเป็นถ้วยหมุนเวียน คือ

- รางวัลชนะเลิศชาย เป็นถ้วยของ พล.อ.อ. ทวี จุลละทรัพย์
- รางวัลรองชนะเลิศชาย เป็นถ้วยของนาวาเอก ขจิต บวกิตติ
- รางวัลชนะเลิศหญิง เป็นถ้วยของศาสตราจารย์นายแพทย์บุญสม

มาร์ติน

- รางวัลรองชนะเลิศหญิง เป็นถ้วยของศาสตราจารย์ระพี สาคริก สมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการจัดการแข่งขันเป็นลำดับ โดยเฉพาะการจัดการแข่งขันครั้งที่ 6 วันที่ 4-6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2526 ได้เชิญทีมต่างประเทศเข้าร่วมแข่งขัน เช่น ทีมฮันเตอร์ จากประเทศสิงคโปร์ ทีมชินาและทีมปิ้ง ออลสตาร์ จากประเทศมาเลเซีย การแข่งขันก่อให้เกิดประโยชน์และประสบการณ์แก่ผู้เล่นในประเทศไทยอย่างยิ่ง ผลการแข่งขันคือ ทีมฮันเตอร์ชนะเลิศประเภทชาย และทีมปิ้ง ออลสตาร์ชนะเลิศประเภทหญิง และในการจัดการแข่งขันครั้งที่ 7 วันที่ 12-15 เมษายน พ.ศ. 2527 สมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยได้เชิญทีมสโมสรจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นอีก โดยเชิญจากประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ โดยเฉพาะทีมบรูไน ซึ่งเป็นสมาชิกใหญ่ของกลุ่มอาเซียน ทำให้การแข่งขันเป็นที่น่าสนใจยิ่งขึ้น

ในด้านความสัมพันธ์กับต่างประเทศ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2519 สมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยได้ร่วมประชุมกับสมาคมซอฟท์บอลกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งมีอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และมาเลเซีย ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ การประชุมได้มีมติและลงนามในความตกลงที่จะให้มีการแข่งขันชิงแชมป์ซอฟท์บอลระหว่างประเทศภาคีของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน และมีผลัดเปลี่ยนกันเป็นเจ้าภาพตามตัวอักษร และการประชุมครั้งนี้ได้ถือกำเนิดสหพันธ์ซอฟท์บอลแห่งเอเชียขึ้น

วันที่ 10-18 ธันวาคม พ.ศ. 2520 ทีมซอฟท์บอลทีมชาติไทยได้เข้าร่วมแข่งขันซอฟท์บอลอาเซียน ครั้งที่ 1 สำหรับประเภททีมหญิง และซอฟท์บอลอาเซียน ครั้งที่ 2 สำหรับประเภททีมชาย ที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์

วันที่ 13-17 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ทีมซอฟท์บอลทีมชาติไทยประเภททีมชาย ได้เข้าร่วมแข่งขันซอฟท์บอลอาเซียน ครั้งที่ 1 ที่กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย

วันที่ 2-5 ธันวาคม พ.ศ. 2525 ทีมซอฟท์บอลทีมชาติไทย ได้เข้าร่วมแข่งขันซอฟท์บอลอาเซียน ครั้งที่ 2 สำหรับประเภททีมหญิง และซอฟท์บอลอาเซียน ครั้งที่ 3 สำหรับประเภททีมชาย ที่ป็นัง ประเทศมาเลเซีย ในการแข่งขันครั้งนี้สมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยได้ส่งนายทวีพงษ์ กลิ่นหอม ไปเป็นผู้ตัดสิน เพื่อจะได้นำประสบการณ์มาจัดอบรมผู้ตัดสินของสมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และได้มีผู้ตัดสินซอฟท์บอลของสมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยขึ้นชุดแรก

วันที่ 10-18 ธันวาคม พ.ศ. 2526 ทีมซอฟท์บอลทีมชาติไทย ประเภททีมหญิง ได้เข้าร่วมการแข่งขันซอฟท์บอลอาเซียน ครั้งที่ 3 ที่ประเทศสิงคโปร์ ในการแข่งขันครั้งนี้ นายทวีพงษ์ กลิ่นหอม ในฐานะหัวหน้านักกีฬาเป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุมสหพันธ์ซอฟท์บอลอาเซียน ในวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2526 โดยที่ประชุมมีมติรับรองประเทศบรูไนเข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์ซอฟท์บอลอาเซียน และในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 13 ที่ประเทศบรูไน เจ้าภาพได้บรรจุกีฬาซอฟท์บอลเข้าไว้ในการแข่งขันด้วย ประสบการณ์ที่นายทวีพงษ์ กลิ่นหอมได้รับจากการเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้คือ ได้แปลกติกาสหพันธ์ซอฟท์บอลนานาชาติ ประกาศใช้เป็นกติกาของสมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ฉบับภาษาไทย และได้จัดอบรมผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินของสมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นรุ่นที่ 2

ปัจจุบันกีฬาซอฟท์บอลจัดไว้ในหลักสูตรระดับโรงเรียน วิทยาลัย พลศึกษา และมหาวิทยาลัย ทำให้กีฬาซอฟท์บอลแพร่หลายขึ้น ดังจะเห็นได้จากการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลของมหาวิทยาลัย โดย พ.ศ. 2526 จัดเป็นครั้งที่ 11 กีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 8 วิทยาเขต พ.ศ. 2526 จัดเป็นครั้งที่ 13 และซอฟท์บอลประเพณีระหว่างมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จากนั้น พ.ศ. 2524 มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้เริ่มจัดการแข่งขันซอฟท์บอลอีสานทั่วรันาเมนต์ ครั้งที่ 1 โดยเชิญทีมทั่วประเทศเข้าร่วมการแข่งขัน

พ.ศ. 2524 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้เริ่มจัดการแข่งขันซอฟท์บอล
เชียงใหม่โอเพ่น ครั้งที่ 1 โดยได้จัดติดต่อกันมาโดยตลอด

ประโยชน์ของการเล่น

กีฬาซอฟท์บอลเป็นกิจกรรมที่เลือกสรรให้เป็นสื่อของการเรียน
การสอนวิชาพลศึกษา มีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ
อารมณ์ และสังคม ดังนี้

ประโยชน์ทางด้านร่างกาย

1. ช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางด้านร่างกาย ทำให้มีกล้ามเนื้อ
ที่แข็งแรง
2. เสริมสร้างความคล่องแคล่วว่องไว ความอ่อนตัว ความอดทน
และพลัง
3. เสริมสร้างระบบการประสานระหว่างกล้ามเนื้อกับประสาทสัมผัส
ส่วนต่าง ๆ
4. ช่วยให้เซลล์ต่าง ๆ ของเนื้อเยื่อทำงานได้ดีขึ้น
5. ช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต เนื่องจากระบบโครงกระดูกพัฒนาการ
ได้ดี
6. พัฒนาและช่วยให้ระบบต่าง ๆ ในร่างกายทำงานได้ดีขึ้น
7. เสริมสร้างพละนามัยให้สมบูรณ์
8. เสริมสร้างบุคลิกภาพให้ดี
9. ช่วยให้เกิดไหวพริบปฏิภาณในการตัดสินใจได้ถูกต้องและรวดเร็ว
10. ทำให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียด
ของร่างกายและจิตใจ
11. ช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจในประโยชน์ของการออกกำลังกาย
ซึ่งจะช่วยทำให้เกิดนิสัยรักการออกกำลังกาย

12. ทำให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา เคารพกฎกติกา และเป็นผู้ชมที่ดี
13. ส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะต่าง ๆ
14. รู้จักตั้งรับและป้องกันหลบหลีกฝ่ายตรงข้าม เป็นการฝึกการ

แก้ปัญหาเฉพาะหน้า

ประโยชน์ทางด้านจิตใจและอารมณ์

1. ช่วยให้เกิดความมั่นใจในตนเอง และกล้าตัดสินใจ
2. ช่วยให้เป็นบุคคลที่มีจิตใจหนักแน่น
3. ช่วยให้เกิดการตัดสินใจที่ฉับพลันในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
4. มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
5. ช่วยให้เกิดการยอมรับในตัวผู้อื่น
6. การเป็นผู้เสียสละให้ส่วนรวม
7. เป็นการพักผ่อนระบายความเครียด
8. ช่วยทำให้จิตใจและอารมณ์สุขุม และมีความรอบคอบดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ทางด้านสังคมทั่วไป

1. เป็นผู้มีระเบียบวินัย เคารพกฎและกติกา
2. เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
3. เป็นผู้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
4. เป็นผู้ที่สามารถนำกีฬามาทดแทนในการมั่วสุมที่ไม่ดี
5. การเล่นเป็นทีมเป็นการฝึกพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคม
6. ช่วยทำให้รู้จักการเข้าสังคม ไม่เกิดความประหม่า
7. ช่วยให้เกิดความสามัคคี เกิดมิตรภาพที่ดีระหว่างผู้เล่น
8. สามารถเป็นสื่อกลางในการสร้างมิตรภาพอันดีต่อประเทศและ

กลุ่มต่าง ๆ

มารยาทการเป็นผู้เล่นที่ดี

ความมุ่งหมายของการเล่นกีฬาที่สำคัญคือ การมีสังคม มิตรภาพ ความมีน้ำใจนักกีฬา อันเป็นคุณลักษณะทางจิตใจที่มีมากกว่าผลของการแพ้-ชนะ นักกีฬาที่ดีควรมีมารยาทในการเล่น จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักกีฬาที่สมบูรณ์ ซึ่งผู้เล่นควรมีแนวปฏิบัติดังนี้

1. แต่งกายให้สะอาดเรียบร้อย ถูกต้องเหมาะสมตามกติกาของการแข่งขัน
2. แสดงออกซึ่งมิตรภาพด้วยการจับมือผู้ร่วมแข่งขัน ทั้งก่อนและสิ้นสุดการแข่งขัน
3. เล่นด้วยความสนุกสนาน ยิ้มแย้มแจ่มใส อย่างมุ่งเน้นผลแพ้-ชนะ
4. เล่นด้วยความสุภาพอ่อนโยน ไม่ก้าวร้าวทั้งต่อผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามและผู้ตัดสิน
5. เล่นตามกติกา ไม่นำกติกาอื่นที่นอกเหนือจากการระบุไว้ในกติกามาเล่น เพื่อให้เกิดการได้เปรียบต่อกัน
6. เมื่อชนะไม่ควรแสดงความดีใจจนเกินไปในลักษณะข่มขู่ฝ่ายตรงข้าม
7. เชื้อฟ่งผู้ตัดสิน โดยถือเอาคำตัดสินเป็นเด็ดขาด หากมีข้อสงสัยให้สอบถามหัวหน้าทีม หรือผู้ฝึกสอนระหว่างพัก และถ้าจำเป็นก็ต้องเป็นหน้าที่ของหัวหน้าทีมที่จะไปติดต่อสอบถามกับผู้ตัดสินด้วยอาการสุภาพ
8. ไม่แสดงหรือตำหนิผู้เล่นฝ่ายเดียวกันเมื่อเล่นผิดพลาด
9. ไม่ส่อเจตนาถ่มน้ำลาย หรือช่วยผู้ฝ่ายตรงข้าม
10. เมื่อเกิดการกระทบกระทั่งกัน ก็ให้อภัยซึ่งกันและกัน
11. ไม่เอาผลแพ้-ชนะมาเป็นข้อพิพาทในการทะเลาะซึ่งกันและกัน
12. แสดงความสามารถเต็มที่ในการแข่งขัน และไม่ซ้ำเติมฝ่ายตรงข้ามที่มีฝีมือด้อยกว่า

13. ต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามผู้ฝึกสอน และพยายามหาจุดบกพร่องของตนเองเพื่อปรับให้เข้ากับทีมอยู่เสมอ

14. แสดงมารยาทที่ดีต่อผู้ชมทั่วไป มีความสุภาพเรียบร้อยทั้งในและนอกสนามแข่งขัน

มารยาทการเป็นพู่เฒ่าที่ดี

ในการเล่นหรือการแข่งขันกีฬาชนิดใด ๆ ก็ตาม นอกจากจะประกอบด้วยผู้เล่น กรรมการผู้ตัดสิน และเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันแล้ว ผู้ชมก็เป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่จะทำให้เกมการแข่งขันสนุกสนานเร้าใจเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น แนวทางการเป็นผู้ชมที่ดีควรปฏิบัติดังนี้

1. ปรบมือแสดงความยินดีต้อนรับผู้เข้าแข่งขันทั้งสองฝ่ายและผู้ตัดสินเข้าสนาม ตลอดจนอาจมีการปรบมือให้เกียรติแก่ผู้ที่เล่นได้ดีทั้งสองฝ่ายด้วย

2. เคารพและยอมรับการตัดสินของกรรมการ ยอมรับว่าผู้ตัดสินเป็นผู้มีเกียรติ

3. มีความเห็นอกเห็นใจผู้เล่นทั้งสองฝ่ายและกรรมการผู้ตัดสิน โดยไม่แสดงอาการที่ไม่สุภาพเมื่อการเล่นหรือตัดสินผิดพลาด

4. ไม่กระทำการใด ๆ ที่ทำให้กรรมการผู้ตัดสินปฏิบัติหน้าที่ไม่สะดวก

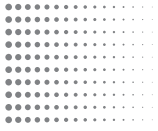
5. ต้องช่วยกันรักษาความสะอาดของสถานที่และไม่ทำลายสิ่งของใด ๆ

6. ต้องปฏิบัติตามกฎของสนามแข่งขันอย่างเคร่งครัด

7. ไม่กระทำการทั้งแสดงอาการรู้หรือเป็นผู้ตัดสินเสียเอง

8. ไม่เชียร์ในสิ่งที่เป็นการแสดงอาการส่อไปในทางที่ไม่ดีต่อทีมใด

ทีมหนึ่ง

9. ในบางขณะของการแข่งขัน หรือในกีฬาบางประเภท นักกีฬา อาจต้องใช้สมาธิ จึงควรใช้วิจารณ์ญาณในการเชียร์ด้วย

ลักษณะการมีน้ำใจของนักกีฬาที่ดี

กติกากการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลได้มุ่งเน้นให้ผู้เล่นได้ตระหนักถึง การมีน้ำใจนักกีฬาดังที่ได้ระบุไว้ในกติกากการแข่งขัน เมื่อมีผู้แสดงตนเป็นผู้ไม่มี น้ำใจนักกีฬาจะถูกลงโทษตั้งแต่พัก 2 นาที หรือตัดสิทธิ์ จนกระทั่งไล่ออก

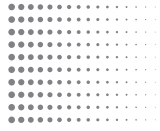
การมีน้ำใจนักกีฬาเป็นความมุ่งหมายโดยตรงและอย่างสูงของ การกีฬา การมีน้ำใจนักกีฬาอาจแสดงออกได้ในลักษณะดังต่อไปนี้

1. เล่นกีฬาด้วยชั้นเชิงของการกีฬา ไม่เล่นตลกตลก
2. ไม่เอาเปรียบคู่แข่ง
3. มีมารยาทของการเป็นผู้เล่นที่ดี
4. เคารพกติกา เชื่อฟังคำตัดสินและยอมรับ
5. รู้แพ้ เมื่อความสามารถสู้ไม่ได้
6. รู้ชนะ ไม่ทับถมผู้แพ้
7. รู้ภัย มีเมตตา
8. รู้จักการยินดีเมื่อชนะ และไม่ลงโทษผู้อื่นเมื่อแพ้หรือผิดพลาด
9. มีความอดทน ไม่ละความพยายาม และเข้าร่วมการแข่งขันโดยไม่ได้มุ่งหวังสิ่งตอบแทน
10. แสดงออกเต็มความสามารถ ไม่อ้อมก่าลังหรือแก้งแพ้

2

กติกาซอฟท์บอล

กติกาซอฟท์บอลของสมาคมซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย

หมวด 1 คำจำกัดความ

ข้อ 1 ไม้ตีดัดแปลง ให้ถือว่าเป็นไม้ตีดัดแปลงเมื่อมีการทำให้โครงสร้างทางกายภาพของไม้ตีที่ถูกกติกาเปลี่ยนแปลง ตัวอย่างของการดัดแปลงไม้ตี ได้แก่

- การเปลี่ยนด้ามจับของไม้ตีชนิดโลหะด้วยด้ามจับที่เป็นไม้หรือวัสดุอื่น
- การใส่วัสดุใด ๆ เข้าไปในไม้ตี
- การพันด้ามจับหนาเกินไป (มากกว่า 2 ชั้น)
- การทาสีที่ปลายไม้ตีหรือโคนไม้ตี ซึ่งมีวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือไปจากการแสดงความเป็นเจ้าของ การเปลี่ยนด้ามจับไม้ตีด้วยวัสดุที่ถูกกติกาไม่ถือว่าเป็นการดัดแปลงไม้ตี ไม้ตีที่มีด้ามจับผายออกหรือเป็นทรงกรวย ให้พิจารณาว่าเป็นไม้ตีดัดแปลงด้วย

การสลักเครื่องหมายเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของ

- บริเวณโคนไม้ตีชนิดโลหะ ไม่เป็นการดัดแปลงไม้ตี
- บริเวณปลายไม้ตีชนิดโลหะ เป็นการดัดแปลงไม้ตี

การใช้เลเซอร์ทำเครื่องหมายเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของไม่ว่าบริเวณใดบนไม้ตี ไม่เป็นการดัดแปลงไม้ตี

ข้อ 2 การเล่นต้องอุทธรณ์ หมายถึง การเล่นหรือสถานการณ์ซึ่งผู้ตัดสินไม่สามารถตัดสินได้ ถ้าผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน หรือผู้เล่นของทีมที่ไม่ได้กระทำผิดไม่ขออุทธรณ์ต่อผู้ตัดสิน

การขออุทธรณ์สามารถกระทำได้ไม่ว่าในขณะที่เป็นบอลอินเพลย์หรือเป็นเดดบอล

ผู้จัดการทีมหรือผู้ฝึกสอนจะขออุทธรณ์ได้เฉพาะในขณะที่เป็นเดดบอล และหลังจากเข้าไปในเขตสนามแข่งขันแล้วเท่านั้น

กรณีทีผู้เล่นฝ่ายรับขออุทธรณ์ผู้เล่นนั้นต้องอยู่ในอินฟิลด์ ขณะที่ขอผู้เล่นฝ่ายรับไม่สามารถขออุทธรณ์ได้หลังจากเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งต่อไปนี้

1. มีการพิตช์ที่ถูกกติกาทือมีการขานเป็นการพิตช์ที่ผิดกติกาแล้ว

ข้อยกเว้น

1. การใช้ผู้เล่นสำรองที่ผิดกติกา การกลับเข้ามาแข่งขันใหม่ที่ผิดกติกา การใช้ผู้เล่นแทนชั่วคราวหรือผู้เล่นต้องพัก (ไม่ว่าจะเป็นการเข้าหรือออกตามกติกาผู้เล่นเลือดออก) โดยไม่แจ้งผู้ตัดสินเพลต ขออุทธรณ์เมื่อใดก็ได้ ขณะที่ผู้เล่นที่ผิดกติกานั้นยังอยู่ในการแข่งขัน
2. การอุทธรณ์ผู้วิ่งสลับตำแหน่งบนเบสที่ครอบครองอุทธรณ์เมื่อใดก็ได้จนกว่าผู้วิ่งที่สลับตำแหน่งนั้นทุกคนออกไปอยู่ในเขตที่กักของทีมหรือครั้งอินนิงนั้นสิ้นสุดลง
2. พิตเชอร์และผู้เล่นของทีมฝ่ายรับทุกคนออกพ้นเขตแฟร์ไปแล้ว
3. การแข่งขันสิ้นสุด และผู้ตัดสินทุกคนออกนอกสนามแข่งขัน

ไปแล้ว

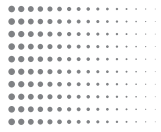
กรณีต่อไปนี้เป็นการเล่นต้องอุทธรณ์

- การแตะเบสพลาด
- การออกจากเบสก่อนผู้เล่นฝ่ายรับสัมผัสปลายบอลครั้งแรก (กรณีรับปลายบอลได้)

• การขึ้นตีผิดลำดับ

• การที่ผู้วิ่งแรกเริ่มพยายามเคลื่อนต่อไปยังเบสสองหลังจากแตะเบสหนึ่งแล้ว

- การเปลี่ยนผู้เล่นสำรองที่ผิดกติกา
- การใช้ผู้เล่นตามกติกาผู้เล่นเลือดออก โดยไม่แจ้งผู้ตัดสินเพลต
- การกลับเข้ามาแข่งขันใหม่ที่ผิดกติกา

- การใช้ผู้เล่นตามกติกาผู้เล่นแทน โดยไม่แจ้งผู้ตัดสินเพลต
- ผู้วิ่งสลับตำแหน่งบนเบสที่ครอบครอง

ข้อ 3 แรงบีบอัดลูกบอล หมายถึง แรง มีหน่วยเป็นกิโลกรัม (หรือปอนด์) ที่ต้องใช้เพื่อบีบลูกบอลให้เล็กลงกว่าเดิม 6.5 มิลลิเมตร (0.25 นิ้ว) เมื่อวัดตามวิธีทดสอบของเอเอสทีเอ็ม (สมาคมวัสดุและการทดสอบแห่งอเมริกา)

ข้อ 4 ค่าซีโออาร์ของลูกบอล หมายถึง ค่าที่ใช้วัดการคืนสภาพของลูกบอล เมื่อวัดตามวิธีทดสอบของเอเอสทีเอ็ม (สมาคมวัสดุและการทดสอบแห่งอเมริกา)

ข้อ 5 เส้นแนวเบส หมายถึง เส้นตรงจากเบสหนึ่งไปยังอีกเบสหนึ่ง

ข้อ 6 เบสออนบอล หมายถึง การที่ผู้ตีได้สิทธิ์ครอบครองเบสหนึ่ง ผู้ตัดสินเพลตจะให้ผู้ตีได้เบสออนบอลเมื่อการพิตช์เป็นบอล 4 ครั้ง (รวมถึงการพิตช์ที่ผิดกติกาด้วย) บางครั้งเรียกเบสออนบอลว่า วอล์ค

ข้อ 7 ทางวิ่ง หมายถึง แนวเส้นตรงระหว่างเบสกับตำแหน่งที่ผู้วิ่งเคลื่อนที่อยู่ ในขณะที่ผู้เล่นฝ่ายรับพยายาม (หรือกำลังพยายาม) ตะผู้วิ่ง

ข้อ 8 ลูกบอลที่ถูกตี หมายถึง ลูกบอลซึ่งกระทบกับไม้ตีหรือไม้ตีกระทบลูกบอล และลูกบอลนั้นตกถึงพื้นในเขตแฟร์หรือเขตพาว์ ไม่ว่าจะตั้งใจตีหรือไม่ก็ตาม

ข้อ 9 ผู้ตี หมายถึง ผู้เล่นของทีมฝ่ายรุกซึ่งเข้าไปอยู่ภายในเขตผู้ตี โดยมีเจตนาช่วยให้ทีมได้คะแนน จะเป็นผู้ตีไปจนกระทั่งถูกผู้ตัดสินขานเอาต์ หรือเป็นผู้วิ่งแรกเริ่ม

ข้อ 10 เขตผู้ตี หมายถึง พื้นที่เฉพาะที่ผู้ตีต้องเข้าไปยืนอยู่ภายใน เพื่อช่วยให้ทีมของตนเองทำคะแนนได้ เส้นแสดงเขตผู้ตีถือว่ารวมอยู่ในเขตผู้ตีด้วย

ข้อ 11 ผู้วิ่งแรกเริ่ม หมายถึง ผู้เล่นซึ่งสิ้นสุดรอบขึ้นตีแล้วแต่ยังไม่ถูกทำเอาต์ และยังไม่ได้ครอบครองเบสหนึ่ง

ข้อ 12 ลำดับการขึ้นตี หมายถึง รายชื่อผู้เล่นอย่างเป็นทางการของผู้เล่นตามลำดับที่จะเข้ามาเป็นผู้ตี ขณะที่เป็นฝ่ายรุกในเบสแสดงลำดับการขึ้นตีต้องระบุตำแหน่งของผู้เล่นแต่ละคนในขณะที่เป็นฝ่ายรับด้วย

ข้อ 13 บล๊อคบอล หมายถึง ลูกบอลที่ถูกตี ถูกขว้าง หรือ ถูกพิตช์ ซึ่ง

1. ติดอยู่ในรั้วกั้น
2. ถูกเตะ หยุด หรือจับต้องไว้โดยบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน
3. สัมผัสกับวัตถุอื่นใดที่ไม่ใช่ส่วนใดส่วนหนึ่งของอุปกรณ์หรือสนามแข่งขัน
4. สัมผัสกับผู้เล่นฝ่ายรับซึ่งขณะนั้นสัมผัสกับพื้นนอกสนามแข่งขัน ลูกบอลที่ขว้างมาโดนผู้ฝึกสอน (ไม่ว่าอยู่ในเขตหรือนอกเขตผู้ฝึกสอน) โดยไม่เจตนา ไม่เป็นบล๊อคบอล

ข้อ 14 บันด์ หมายถึง ลูกบอลที่ถูกตีซึ่งผู้ตีไม่เหวี่ยงไม้ตี โดยตั้งใจให้ไม้ตีกระทบลูกบอลแล้วลูกบอลลิ่งอย่างช้า ๆ อยู่ในอินฟิลด์

ข้อ 15 การรับ หมายถึง ลูกบอลที่รับไว้ได้โดยถูกกติกา เกิดขึ้นเมื่อผู้เล่นฝ่ายรับรับลูกบอลที่ถูกต้องหรือถูกขว้างด้วยมือหรือไกลฟ

1. การรับที่สมบูรณ์นั้นให้ผู้เล่นฝ่ายรับถือลูกบอลไว้นานพอที่จะแสดงว่าควบคุมลูกบอลไว้ได้โดยสมบูรณ์ และหรือการปล่อยลูกบอลออกจากมือหรือไกลฟนั้นเป็นไปโดยสมัครใจและเจตนา ถ้าผู้เล่นทำลูกบอลหลุดมือหลังจากลูกบอลเข้าไปในไกลฟแล้วพยายามจะเอาลูกบอลออกมาหรือในขณะที่อยู่ในท่าขว้าง ให้ถือว่าเป็นการรับที่สมบูรณ์